

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010127
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820010127.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2022 prejednal odvolanie obžalovaného J. X., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom U. nad U., K. nová XXXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/27/2020 zo dňa 16.03.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný J. X. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pretože dňa 30. júla 2018 v Obci N. v okrese R. po osobnom kontakte s poškodeným H. R., nar. dňa XX.XX.XXXX, pod zámenkou pôžičky od neho vylákal finančnú hotovosť vo výške 27.000,- Eur takým spôsobom, že tam toho istého dňa s vedomím, že sumu 27.000,- Eur nebude môcť vrátiť, nakoľko bol nezamestnaný a zadĺžený, podpísali zmluvu o pôžičke vo výške 27.000,- Eur, po podpise ktorej mu poškodený túto sumu vyplatil s tým, že túto sumu mu mal vrátiť najneskôr do 31. augusta 2018, avšak aj napriek pravidelným telefonickým urgenciám zo strany poškodeného, po ktorých mal vždy nejakú výhovorku odôvodňujúcu nevrátenie týchto finančných prostriedkov mu túto sumu nevrátil, pričom vrátil len sumu 2.172,- Eur, čím spôsobil poškodenému H. R. škodu vo výške 27.000,- Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému H. R. škodu vo výške 23.920,- Eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný napadol odvolaním do všetkých jeho výrokov.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutok nie je trestným činom, teda nekonal podvodne a úmyselne sa obohatiť na škodu poškodeného. Konkrétne preukázal, že boli riadne uzatvorené zmluvy na koncertné turné „A. a jeho hostia“, pričom išlo o 4 koncerty. Vtedy navštívil poškodeného, ktorému uviedol, že podnikal a teraz pripravuje toto koncertné turné v spolupráci s firmou svojej manželky. Jeho návšteva bolo z dôvodu, že prvý koncert sa konal v susednej dedine a že má stretnutia s cieľom získať finančné prostriedky na honoráre a zabezpečenie koncertov a že záujem je veľký, bude veľa ľudí a že z výťažku a zarobených peňazí sa poskytnutý vklad poškodenému vráti aj s úrokom. Na toto mu poškodený povedal, že či by on do toho nemohol ísť, že má nejaké voľné peniaze, na čo mu povedal, že môže, ale že potrebuje tieto peniaze čo najskôr, lebo treba dopredu vyplatiť honoráre, ak by do toho teda išiel, tak to treba riešiť najneskôr do 2 dní. Na to mu povedal, že môžu aj dnes. Navrhol mu, keďže nosí so sebou

notebook, že môžu spísať zmluvu, aby mal istotu, že sa mu vložené finančné prostriedky vrátia a aby to bolo celé právne v poriadku. Dohodli sa na sume 15.000,- Eur a na zmluvu dajú 27.000,- Eur, čo vlastne aj realizovali, zmluvu podpísali a išiel potom overiť podpis na obecný úrad. Potom spolu išli do banky, kde mu poškodený v hotovosti vyplatil 5.000,- Eur a na účet zaslal 10.000,- Eur. Dohoda medzi nimi bola, že peniaze budú poskytnuté na mesiac, nakoľko im mali prísť prostriedky z ďalších dohodnutých zmlúv. Z dôvodu, že sa platby omeškali, sa dohodli, že bude poškodenému platiť po častiach a po vyúčtovaní koncertov. Nakoľko koncerty prebehli ako mali, bol v dobrej viere, že sa rýchlo všetko dá do poriadku. Po koncertoch sa ale veci skomplikovali a dohodnuté kontrakty sa nenaplnili. S poškodeným komunikoval a snažil sa dlh splatiť ako sa dalo, aspoň v splátkach po 50,- Eur, ktoré platí doteraz. Celá situácia ho doviedla k tomu, že vyhlásil osobný bankrot a v rámci bankrotu bol vydražený ich rodinný dom. Súdu prvého stupňa zaslal všetky doklady a listiny, ktoré preukazujú, že zámer, na ktorý poškodený zainvestoval a požičal mu finančné prostriedky, bol reálny a nebol vymyslený a ani podvodný. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil, nakoľko sa nejedná o trestný čin, alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na preskúmanie a došetrenie uvedených listín.

Na verejnom zasadnutí konanom o tomto odvolaní, na ktorom sa osobne zúčastnili okrem prokurátora i obžalovaný, náhradný obhajca obžalovaného a poškodený, bolo na návrh obžalovaného doplnené dokazovanie o oboznámenie písomného vyhlásenia poškodeného H. R. zo dňa 22.07.2022 (ďalej len „vyhlásenie“) v tomto znení (doslovné citácie):

„Ja, dolu podpísaný poškodený H. R., nar. XX.XX.XXXX týmto výslovne vyhlasujem, že sťahujem, teda beriem svoj súhlas s trestným stíhaním obžalovaného J. X. nar. XX.X.XXXX späť v celom rozsahu a nežiadam, aby sa v trestnom konaní ďalej konalo a žiadam, aby bolo trestné stíhanie a teda aj trestné konanie vedené na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 1T/27/2020 v spojení s Krajským súdom Trenčín, sp. zn. 23To/49/2022 zastavené.

Týmto v zmysle § 212 ods. 2 Tr. por. výslovne vyhlasujem, že sťahujem, teda beriem svoj súhlas s trestným stíhaním späť v celom rozsahu a nežiadam, resp. netrvám, aby sa v trestnom konaní voči obžalovanému J. X. ďalej pokračovalo a žiadam, aby bolo trestné stíhanie zastavené.“

Na vyhlásení bolo uvedené, že bolo spísané v Ráztočne a bolo opatrené vlastnoručným podpisom poškodeného H. R., ktorý to sám pred odvolacím súdom aj potvrdil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní následne prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd v rámci vyhlásenia poškodeného vo veci rozhodol v zmysle príslušných ustanovení Tr. por..

Poškodený na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu najprv zotrval na svojom vyhlásení. Následne však dodal, že vyhlásenie pripravil obžalovaný, ktorý mu sľúbil, že ak mu ho podpíše, donesie mu nejaké finančné prostriedky, ktoré mu mal doniesť aj na verejné zasadnutie, ale žiadne finančné prostriedky mu nedoniesol. Ďalej uviedol, že si nie je vedomý toho, že sa už následne nebude môcť v trestnom konaní domáhať zaplatenia náhrady škody, ktorú mu priznal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Poškodený ďalej zdôraznil, že vyhlásenie podpísal pod sľubom obžalovaného, že mu uhradí určitú sumu, a preto opätovne trvá na trestnom stíhaní obžalovaného. Napokon uviedol, že odvolací súd má považovať jeho vyhlásenie za bezpredmetné.

Náhradný obhajca obžalovaného v rámci konečného návrhu uviedol, že sa vzhľadom k vyjadreniu poškodeného v plnom rozsahu pridrižiava konečného návrhu, ktorý uviedol (zvolený) obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že nie je pravdou, čo pred odvolacím súdom tvrdil poškodený, pričom trvá na tom, aby bolo zohľadnené predložené vyhlásenie. Dodal, že poškodený od neho prevzal pri podpise vyhlásenia sumu 500,- Eur, čo mu aj potvrdil (k tomu predložil kópiu ďalšieho vyhotovenia vyhlásenia s ručne dopísaným textom: „úhrada 500 € 22.07.2022“ a s podpisom poškodeného).

Vzhľadom k vyššie uvedenému bolo na verejnom zasadnutí opätovne udelené slovo na konečné návrhy.

Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že mení svoj konečný návrh tak, že navrhla odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. z dôvodu, že poškodený sa pred odvolacím súdom vyjadril k okolnostiam podpísania vyhlásenia, z čoho je zrejmé, že súhlas s trestným stíhaním obžalovaného z jeho strany nebol vzatý späť.

Poškodený následne krátkou cestou predložil ďalšie vyhotovenie vyhlásenia (v poradí tretie), na ktorom sa nachádzal ručne dopísaný text: „Zaväzujem sa že do výšky 15000 € doriešim do 30.3.2023“ s podpisom obžalovaného.

Náhradný obhajca obžalovaného následne doplnil svoj konečný návrh v tom smere, že vzťah medzi obžalovaným a poškodeným v rámci poskytnutej pôžičky považuje za vzťah občianskoprávny.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že ak bude uznaný za vinného, poškodí to jeho rodinu, má tri maloleté deti, aktuálne mu má zamestnávateľ zvýšiť plat. V prípade, ak bude vo výkone trestu odňatia slobody, bude ohrozené splatenie dlhu voči poškodenému. Vie sa teraz aj pred odvolacím súdom zaviazat', že dlžnú sumu poškodenému vráti do marca 2023.

*** K späťvzatiu súhlasu poškodeného a pripusteniu jeho znovuudelenia ***

Ešte predtým, než odvolací súd pristúpil k preskúmaniu zákonnosti a odôvodnenosti všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosti postupu konania, ktoré im predchádzalo, bolo potrebné sa vysporiadať s procesnou situáciou, ktorá nastala na verejnom zasadnutí po tom, čo mu bolo predložené vyhlásenie.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že predmetné trestné konanie sa vedie pre trestný čin (podvodu podľa § 221 Tr. zák.), ktorý „spadá“ do kategórie trestných činov taxatívne uvedených v ustanovení § 211 ods. 1 Tr. por., pri ktorých sa okrem iného vyžaduje súhlas poškodeného na začatie či pokračovanie v trestnom stíhaní takej osoby, ktorá je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď. Ide o výnimku zo zásady oficiality a legality (§ 2 ods. 5 a 6 Tr. por.), riešiacu konflikt záujmu štátu na trestnom stíhaní páchatel'a a záujmu poškodeného, ktorý má k nemu blízky vzťah.

Je tiež pravdou, že poškodený sa v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní opakovane vyjadril, že udeľuje súhlas na trestné stíhanie obžalovaného. K tomu odvolací súd predovšetkým dodáva, že vo vzťahu k poškodenému je obžalovaný synom jeho bratranca a poškodený bol aj hosťom na svadbe obžalovaného, z čoho je možné usudzovať oprávnenie poškodeného vo vzťahu k obžalovanému odoprieť vypovedať v zmysle § 130 ods. 2 Tr. por.

Na základe predloženého vyhlásenia odvolací súd ustálil, že poškodený na verejnom zasadnutí vzal výslovne späť skôr udelený súhlas na trestné stíhanie obžalovaného. Avšak na základe následných vyjadrení obžalovaného a poškodeného na verejnom zasadnutí dospel odvolací súd k ďalšiemu záveru, že takéto späťvzatie súhlasu poškodeného bolo vykonané v tiesni pod vplyvom nátlaku zo strany obžalovaného, resp. jeho príslubu, že časť (ale nie všetky) z požičaných a doteraz nevrátených finančných prostriedkov mu vráti v určenej dobe, okrem iného aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, čo sa však nestalo. Poškodený výslovne pred odvolacím súdom uviedol, že vyhlásenie podpísal pod sľubom obžalovaného, že mu uhradí určitú sumu. Z hľadiska svojho záveru, že na strane poškodeného išlo o tieseň pod vplyvom nátlaku vyvolanú obžalovaným, odvolací súd prihliadol predovšetkým na vyšší (dôchodkový) vek poškodeného spojený s tým, že takéto osoby sú dôverčivejšie, keď navyše sám poškodený vypovedal, že obžalovaný „vie dobre rozprávať“. Z týchto dôvodov odvolací súd pripustil znovuudelenie súhlasu poškodeného s trestným stíhaním obžalovaného.

*** K odvolaniu obžalovaného ***

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

Pokiaľ ide o výrok o vine v napadnutom rozsudku, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že je správny a zákonný. Súd prvého stupňa v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú, pričom aj písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá všetkým zákonným požiadavkám (§ 168 ods. 1 Tr. por.). Súd prvého stupňa v jeho odôvodnení jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o vine obžalovaného.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa preskúmaním veci dospel k záveru, že obžalovaný si od poškodeného požičal finančné prostriedky vo výške 27.000,- Eur (ďalej len „pôžička“), pričom z výpovede poškodeného a jeho manželky vyplynulo, že obžalovaný k nim prišiel neohlásene, na drahom osobnom motorovom vozidle, vystupoval sebavedome a presvedčivo, uvádzal, že sa mu darí v podnikaní a poškodenému zatajil svoju nepriaznivú finančnú situáciu. Obžalovaný mal dokonca pri návšteve poškodeného už aj predpripravenú písomnú zmluvu o pôžičke, do ktorej boli len rukou dopísané čísla občianskych preukazov a rodné číslo obžalovaného. Obžalovaný týmto spôsobom aj podľa názoru odvolacieho súdu vzbudil u poškodeného dojem, že pôžička mu bude riadne vrátená tak, ako bolo písomne dohodnuté.

Ďalej odvolací súd dospel v zhode so súdom prvého stupňa k záveru, že vzhľadom na dohodnutý termín vrátenia pôžičky musel v čase jej poskytnutia obžalovaný vedieť, že ich reálne nebude môcť poškodenému v dohodnutej lehote vrátiť. Obrana obžalovaného bola vyvrátená tým, že kultúrne podujatia, ktoré mali byť dôvodom pôžičky (čo výslovne uvedené v zmluve o pôžičke ale nebolo, pričom dlžníkom bol podľa tejto zmluvy obžalovaný ako fyzická osoba, nie právnická osoba KOELI, s.r.o., za ktorú sa na základe predložených listinných dôkazov obžalovaný tak povediac „skrýval“), sa mali uskutočniť až po termíne splatnosti pôžičky (v období september až október 2019) a sám obžalovaný sa bránil tým, že pôžičku chcel poškodenému vrátiť práve z výťažku z týchto kultúrnych podujatí. Navyše obžalovaným predložené predfaktúry, ktoré mali súvisieť s týmito kultúrnymi podujatiami, boli vyhotovené a ich splatnosť bola určená rovnako až po termíne splatnosti pôžičky.

Podvodné konanie obžalovaného (úmysel uviesť poškodeného do omylu) napokon nepriamo vyplýva aj z jeho následného konania, keď poškodeného po splatnosti pôžičky sám nekontaktoval (napr. nepožiadaval o predĺženie jej splatnosti) a pred poškodeným sa v podstate zatajoval a všemožne sa vyhováral, pričom mu začal posilať „smiešne“ sumy finančných prostriedkov ako splátky pôžičky, ale aj to až po podaní trestného oznámenia.

Stíhaný zločin podvodu bol dokonaný obohatením obžalovaného, a preto je odvolacia námietka obžalovaného, že dlžnú sumu poškodenému vráti do marca 2023, irelevantná.

Aj odvolací súd preto konštatuje, že vykonané dôkazy usvedčujúce obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a neboli medzi nimi zistené žiadne podstatné rozpory. Takéto dôkazy spolu vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých bolo možné bez akýchkoľvek rozumných pochybností vysloviť logický záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný naplnil po právnej stránke všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Tento čin spáchal na osobe vyššieho veku (chránenej osobe), keď preukázateľne vedel o veku poškodeného (ten mal v čase spáchania skutku vek 63 rokov), okrem iného z písomnej zmluvy o pôžičke, ktorá okolnosť podľa názoru odvolacieho súdu aj „podporila“ jeho rozhodnutie spáchať trestný čin, nakoľko ju subjektívne spojil s tým, že od poškodeného tak „jednoduchšie“ vyláka finančné

prostriedky. V tomto smere odvolací súd len opakuje svoje vyššie uvedené úvahy, že osoby vyššieho veku sú spravidla dôverčivejšie a poškodený navyše uviedol, že obžalovaný „vie dobre rozprávať“. Tohto trestného činu sa obžalovaný dopustil v priamom úmysle.

*** K výroku o treste ***

Pokiaľ ide o výrok o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody, odvolací súd zistil, že tento trest bol súdom prvého stupňa uložený v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a jeho výmera z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného, predchádzajúceho spôsobu jeho života a postoja k spáchanej trestnej činnosti nie je neprimerane prísna.

Odvolací súd len na okraj dodáva, že z pohľadu tej skutočnosti, že stíhanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil len veľmi krátko po tom, čo mu bol v inej jeho trestnej veci za ten istý zločin právoplatne uložený prísny podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom (Okresný súd Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/27/2016), by bolo možné dospieť aj k záveru, že uložený trest je aj vzhľadom na postoj obžalovaného skôr mierny, avšak pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného sa odvolací súd touto svojou úvahou už ďalej nezaoberal.

Napokon bol obžalovanému tento trest uložený na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice o 1/2, pri základnej trestnej sadzbe 3 až 10 rokov odňatia slobody v zmysle § 221 ods. 3 Tr. zák.). Ani odvolací súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. V rámci tejto upravenej trestnej sadzby už neprichádzalo u obžalovaného do úvahy ukladanie iného trestu ako trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom (§ 34 ods. 6 Tr. zák.).

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

*** K výroku o náhrade škody ***

Napokon aj výrok o povinnosti obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu vyhodnotil odvolací súd ako správny a zákonný, vychádzajúci z vyjadrenia poškodeného pred súdom prvého stupňa, že obžalovaný mu ešte dlhuje sumu vo výške 23.920,- Eur. Napriek tomu, že obžalovaný preukázateľne dňa 22.07.2022 uhradil poškodenému z tohto dlhu ďalšiu sumu vo výške 500,- Eur, odvolací súd nepovažoval za potrebné túto skutočnosť „zohľadniť“ zmenou výroku o náhrade škody.

***

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.